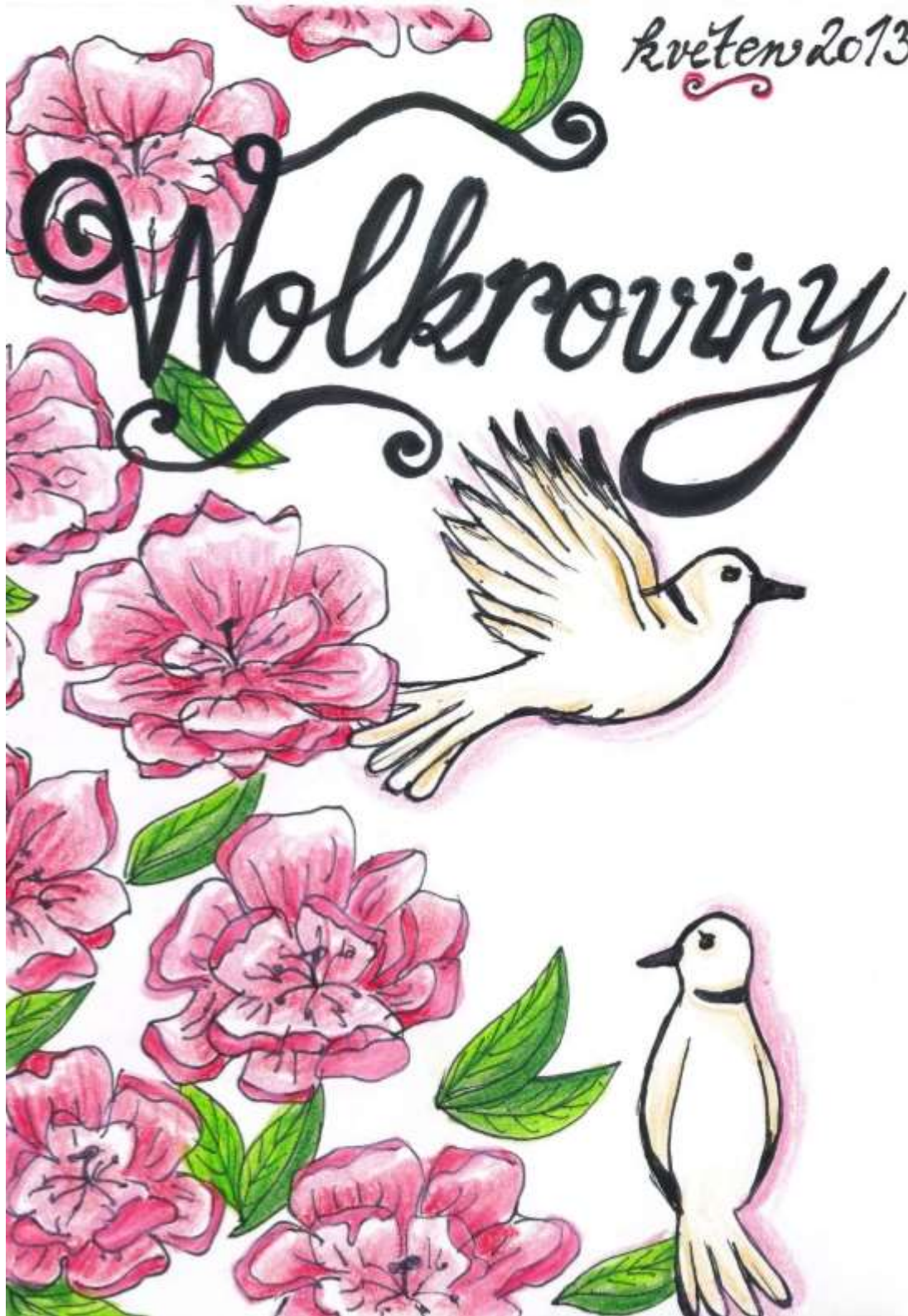

Květen 2013

Květen

Obsah

Fejeton

Anketa

Rozhovor

Mgr. Petra Příbylová

Aktuality

Co je nového?

Majáles 2013

Úspěchy školy

Divadlo Point

Program divadla Point

Rozhovor se Štěpánem

Gajdošem

Velký šéf

Rozhovor se Strike Out

Geocaching

ČR vs. USA

Tresty ve školách

Povídka

Portál

Slovo redaktora

Vítám vás při čtení květnového čísla Wolkroviny. Květen je měsíc plný akcí, mezi které patří i svátek studentů, tedy majáles. Tomu se věnujeme hned v několika článcích. V tomto čísle si také můžete přečíst poslední z rozhovorů s nově přichozími učiteli a najdete tu rovněž začátek úplně nové série článků, která se týká srovnání ČR a USA. Ráda bych vám všem také poděkovala za hlasování v anketách na stránkách GJW FB a také bych vás chtěla poprosit, abyste jakékoliv návrhy, připomínky nebo dotazy ohledně časopisu psali na mail casopisgjwt@seznam.cz

Adéla Cekulová, O6.A

Majáles

Přišel květen a s ním k velké radosti nás všech i plno akcí. Jednou z nich byl i prostějovský Majáles 2013, svátek všech ztřeštěných středoškoláků toužících po postu „krále majálesu“. A tak se před středními školami, tedy i tou naší, začal tvořit agresivní dav masek, v našem případě zabírající plus minus celou ulici.

Rozjaření účastníci tak dali na kvantitu, ovšem i na kvalitu. A řekněme si na rovinu, jestliže máme jít na majáles za vidláky, někteří z nás se přece vůbec nemusejí převlékat, že? Jenomže pak se po prostorách naší školy začaly pohybovat poněkud nápadnější osoby v opravdu originálním oblečení a nezůstaly tedy bez povšimnutí. To se však změnilo, jakmile se protlačily před školní branku, kde je okamžitě „vcucnul“ zuřící dav všetečných venkovanů.

Tak jsme z povzdáli mohli sledovat natěšené studenty s vidlemi a motyčkami, v holínkách, košilích či šátcích, jak se tlačí vpřed a pohlcují do davu úplně každého odvážlivce či nepozornou osobu. Ta se pak mohla snažit dostat se pryč, jak chtěla, ale tuhle radost jí žádný vidlák neudělal. Dav se zuřivě valil a ohlušoval všechny kolemjdoucí, ostatně jako vždy. Studenti hulákali, dokud se nedostali k lázním, kde se už hromadily ostatní střední školy.

Různorodé masky se pak spojily v jeden monstrózní chumel, který započal okružní pochod kolem náměstí. Na oknech okolních domů jsme tak mohli vidět nalepené zvědavé obličejce.

Po zhlédnutí vystoupení všech škol jsme samozřejmě všichni zkonstatovali, že jsme to měli nejhorší, nebo že jsme to mohli mít lepší, anebo že to určitě vyhraje.

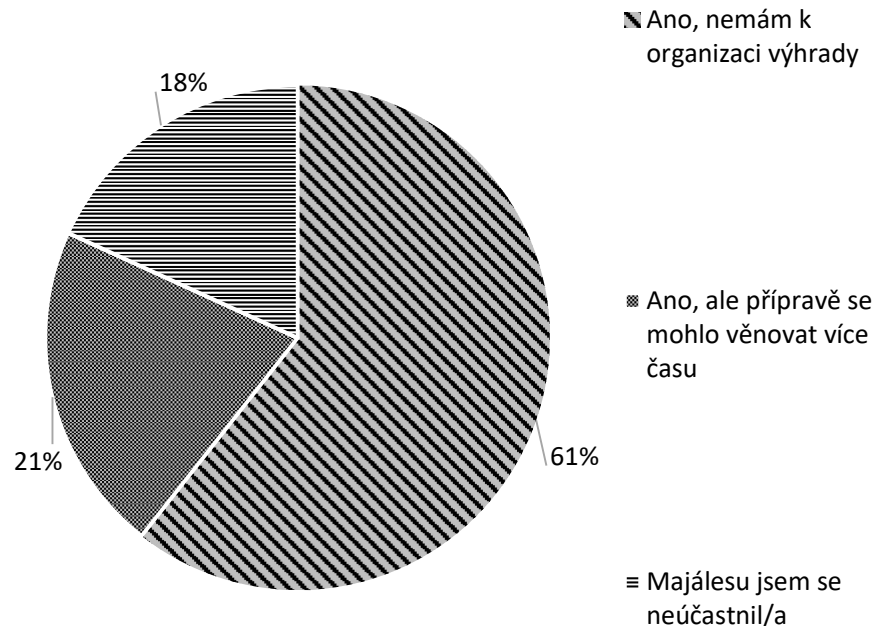
Ať už byl letošní majáles jakýkoliv, většina našich vidláků a členů JZD si ho užila a pořádně si jednou za čas zařvala.

Adéla Navarová, O3.A

Anketa

Byli jste spokojeni s organizací průvodu naší školy na Majálesu 2013?

Květnové číslo je z velké části věnované prostějovskému Majálesu 2013. V anketě jsme se tedy studentů zeptali na jejich spokojenost s organizací průvodu naší školy.

Jak můžeme vypozařovat z grafu, více než polovina studentů neměla k organizaci žádné výhrady. Zhruba 20% studentů si myslí, že se přípravě mohlo věnovat více času. Dalších necelých 20% hlasujících se majálesu nezúčastnilo. Nikdo ze studentů nehlasoval proti organizaci negativně, proto nejsou v grafu uvedeny možnosti „Ne, účastnilo se příliš málo studentů“ a „Ne, komunikace mezi studenty nebyla dostatečná“.

Příští rok bychom tedy měli o kostýmech a scéně začít přemýšlet o něco dříve, aby se procento plně spokojených studentů – účastníků majálesu – ještě zvýšilo.

Adéla Cekulová, O6.A

Rozhovor s Petrou Příbylovou

V květnovém čísle Wolkrovin vám přinášíme letos poslední ze série rozhovorů s novými vyučujícími. Je jím rozhovor s Mgr. Petrou Příbylovou, vyučující anglického a českého jazyka, která v prosinci 2012 nastoupila po šesti letech mateřské dovolené.

Kdy jste se rozhodla stát se učitelkou?

Ke konci studia vysoké školy.

Na jaké škole jste studovala?

Jsem absolventka Filozofické fakulty Ostravské univerzity, vystudovala jsem anglický a český jazyk. Zvolila jsem si obor učitelství pro střední školy, přestože jsem na začátku studia nebyla definitivně rozhodnutá pro učitelství. Pocházím nicméně z kantorské rodiny, takže pravděpodobně sehrály svou roli i geny a hned po vysoké škole jsem začala vyučovat na našem gymnáziu.

Proč jste se rozhodla pro angličtinu a češtinu?

Protože už od základní školy mě zajímaly víc humanitní obory, zejména jazyky. V průběhu studia na gymnáziu jsem si ujasnila, o který jazyk se bude jednat. Angličtina se tehdy nabízela jako profilový cizí jazyk. Intenzivně jsem se věnovala i němčině, ale pro angličtinu jsem se nadchla víc. Chtěla jsem na dobré úrovni ovládat mezinárodní jazyk. Výborná znalost češtiny je pak podle mého názoru pevným základem jak pro studium cizích jazyků, tak pro práci učitele, překladatele nebo třeba tlumočnicka.

Na gymnáziu jsem si také vybrala dobrovolně latinu jako maturitní předmět. Během vysoké školy jsem zjistila, že mě zajímá historie. Takže jsem se ubírala jednoznačně humanitním směrem.

Jaké máte vzpomínky na střední školu?

Hezké. Moje nejmilejší vzpomínky se týkají převážně kantorů, kteří tu už nepůsobí, a musím říct, že mě svou osobností výrazně formovali pro můj další život.

Střední škola mi také nabídla možnost podívat se do New Yorku, což pro mě byla jedinečná zkušenost. Ale zároveň jsem zjistila, že natrvalo žít v Americe bych nechtěla. Amerika má nádhernou přírodu, ale není mi blízký americký způsob života.

Baví Vás učení? Přemýšlela jste někdy o jiném povolání?

Učení mě jednoznačně baví, jsem ráda, že jsem se takto rozhodla. Je to práce smysluplná a obohacující, i já se dozvím něco nového od svých studentů. Potkávám stále nové lidi, takže se vyhnu stereotypu, ráda předávám vědomosti a komunikuji s ostatními.

Jaký máte názor na studenty na GJW?

Studenti na gymnáziu jsou podle mě velmi inteligentní mladí lidé, kterým se dnes otevírá řada možností. Mám ale dojem, že se někdy nechávají během vyučování zbytečně rozptylovat moderními technologiemi. Proti informačním technologiím nic nemám, nebráním se jejich využití ve výuce, spíše naopak, jde o užitečný zdroj informací, o zpestření vyučování. Pokud jsou ale studenti až příliš rozptylováni, musejí s tím vyučující bojovat.

A co Vaši kolegové?

S částí kolegů se teprve poznávám, protože se pedagogický sbor za těch šest let obměnil. Ale za komisi anglického jazyka můžu říct, že atmosféra je velmi přátelská, kolegové jsou vstřícní.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Ráda cestuji, v dohledné době bych se chtěla vrátit do Británie, abych poznala varianty angličtiny v různých částech země.

Dalšími z mých koníčků jsou knihy, hudba, dobré filmy. Můžu doporučit např. Povídky Woodyho Allena, Kmotra, Ságu rodu Forsytů, vše nejlépe číst v angličtině☺ Z hudby mám ráda barokní muziku, ale na druhou stranu i rockovou hudbu. Z české hudební scény si poslechnu kupříkladu kapely Kryštof nebo Chinaski. Věřím, že s řadou mých studentů najdeme koníčky, které budeme sdílet společně. Ať už přímo ve vyučovacích hodinách nebo mimo ně.

Adéla Cekulová, O6.A

Aktuality

Prostějovský veletrh zábavy

30. 5. 2013 9:00 – 12:00 (zimní stadion)

31. 5. 2013 9:00 – 16:00 (nám. T. G. Masaryka)

Taneční a sportovní vystoupení. Prezentace volnočasových aktivit a aréna her.

Dětský den s knihovnou (Dětské oddělení – Vápenice 9)

30. 5. 2013 15:00 – 17:00

Děti všeho věku do 15 let bude jako vždy čekat trasa se spoustou soutěžních disciplín. Začátek je přímo v knihovně pro děti a mládež (Vápenice 9), pro startovní číslo si sem přijďte kdykoli po 15 hodině.

DEPECHE MODE – Night in Black (Apollo 13)

31. 5. 2013 20:00

Depeche Mode Revival Band – hrají ŽIVĚ skladby britské hudební skupiny DEPECHE MODE, bez použití sequencerů či podmazů z PC. Skladby hrají jak v původních verzích, tak ve vlastních aranžích.

Prohlídky radniční věže – Den dětí ve věži (Prostějovská radnice)

1. 6. 2013 14:00 – 16:00

Prohlídky se uskuteční každou celou hodinu.

Na prohlídky je možno se objednat na bezplatné informační lince Městského úřadu 800 900 001 nebo emailem: informace@prostejov.eu.

Den životního prostředí (nám. T. G. Masaryka)

8. 6. 2013 9:00 – 12:00

Oslava Dne životního prostředí na náměstí TGM v Prostějově ve spolupráci s Okrašlovacím spolkem města Prostějova a Zdravým městem Prostějov.

Michal Pokorský, 2.A

Co se děje na GJW?

Přijímací řízení pro školní rok 2013/2014 proběhlo ve dnech 22. a 23. dubna 2013. Celkem bylo přijato 60 studentů do čtyřletého a 60 do osmiletého studia.

23. dubna bylo maturitním třídám předáno vysvědčení za 2. pololetí školního roku 2012/2013.

V pondělí 29. dubna a v úterý 7. května proběhly historické exkurze do Osvětimi a Terezína.

Ve dnech 2. – 4. května navštívila naše gymnázium delegace z partnerské školy Gymnázium Léona Foucaulta v německé Hoyerswerdě. Během této návštěvy proběhlo jednání ohledně mezinárodního sportovního setkání, které proběhne v červnu 2014 v Hoyerswerdě a zúčastní se jej vybraní studenti naší školy.

Od 2. do 9. května probíhaly písemné maturity, ke kterým byli připuštěni všichni studenti čtvrtých ročníků a oktáv, s výjimkou dvou studentů, kteří poslední rok studovali v zahraničí.

V pátek 10. května se konal prostějovský Majáles 2013.

Ve středu 15. května proběhlo fotografování tříd.

Ve čtvrtek 16. května se v budově GJW konalo krajské kolo prestižní soutěže SOČ.

V týdnu 20. – 24. května probíhaly na našem gymnáziu ústní maturity.

V týdnu 27. – 31. května probíhá sportovní kurz třetích ročníků a septim.

Fórum

Na internetových stránkách školy www.gjwprostejov.cz byla zřízena sekce Fórum pro vaše dotazy na vybraná témata. První dva týdny měsíce května jste mohli pokládat otázky předsedovi předmětové komise anglického jazyka Mgr. Michalu Markovi. Dotazy se mohly týkat plánované výuky čínštiny na GJW, letošního zájezdu do Anglie, vzdělávacího programu English for the Future a témat podobných. Michal Marek on-line odpovídal v pátek 17. května, jeho odpovědi si můžete přečíst v sekci Fórum pod názvem „Zeptejte se předsedy předmětové komise anglického jazyka“.

Adéla Cekulová, O6.A

Zdroj fotografie: www.gjwprostejov.cz

Majáles 2013

V pátek 10. května se konala každoroční studentská akce prostějovský Majáles 2013. Studenti středních škol a gymnázií se kolem půl dvanácté začali shromažďovat u budovy městských lázní a kolem dvanácté hodiny odstartoval průvod masek městem.

Průvod byl zakončen na náměstí TGM, kde jednotlivé školy pomocí scénky představily svého kandidáta na krále majálesu. Dále se také soutěžilo o nejlepší masku a nejlepší scénku.

Cenu za nejlepší masku získala srdcová královna (Johana Minářová z Reálného gymnázia), jako nejlepší scénka bylo oceněno vystoupení Obchodní akademie Prostějov. Králem prostějovského Majálesu 2013 byl zvolen Kloboučník (Petr Doseděl) z Reálného gymnázia.

Během majálesu se také představily kapely The Sculpture, Strike Out, Skydive, The Takers, Faith No More Tribute a The Truth Is Out There. Po skončení vystoupení poslední kapely se akce přesunula na afterparty do hudebního klubu Apollo 13.

Poděkování patří gymnáziu Jiřího Wolкера, Městské knihovně Prostějov, statutárnímu městu Prostějov a společnosti Gaudeamus o. p. s. Tímto bychom vás už teď rádi pozvali na Majáles 2014. Těšíme se na vás!

Adéla Cekulová, O6.A

Úspěchy školy

Zeměpisná olympiáda

Studenti GJW se zúčastnili okresního kola olympiády v zeměpise. V kategorii A obsadil 5. místo Josef Augustín z O1.A, v kategorii B se Martin Hudský z O2.A umístil na 6. místě, David Surma z O4.B získal 3. místo v kategorii C. V kategorii D naši školu reprezentovali tři studenti. Stanislav Havlíček z O8.B získal 5. místo, Martin Pytela z O7. B obsadil 6. místo a Jan Trunečka z O6.A 9. místo.

David Surma postoupil do krajského kola, kde v kategorii C obsadil první místo, a postupuje tedy do kola celostátního.

Zelená stezka – Zlatý list

30. dubna 2013 proběhlo 9. ročník místního kola soutěže Zlatý list. Družstvo mladších obsadilo 3. místo a družstvo starších 1. místo.

Družstvo starších postoupilo do krajského kola konaného 18. května v Olomouci, odkud si odvezlo 2. místo.

Biologická olympiáda

V pátek 10. května se v Přerově konalo krajské kolo biologické olympiády, ve kterém naši školu reprezentovaly studentky Lenka Hrdličková (O3.B) a Klára Pekařová (O4.A). Obě studentky soutěžily v kategorii C. Klára Pekařová zvítězila a Lenka Hrdličková obsadila 3. místo.

Výtvarná soutěž

Studentky GJW se zúčastnily soutěže pořádané ZUŠ Vladimíra Ambrose Prostějov s názvem Staří mistři očima dětí – detaily obrazů. Oceněny byly studentky Sabina Kratochvílová a Kristýna Dadáková ze sekundy A, Klára Kocourková ze sekundy B, Tereza Grulichová

z kvinty A, Anna Hýblová a Tereza Petrželová z 1. A a Anna Jančíková ze sekundy B.

Středoškolská odborná činnost

24. dubna se na CMG Prostějov uskutečnilo okresní kolo SOČ, ve kterém naši školu reprezentovali Libor Marčan z kvinty B a Štěpán Klos ze septimy A. Oba studenti ve svých kategoriích zvítězili a postoupili do krajského kola, které se konalo na našem gymnáziu 16. května a kde rovněž obsadili první místa.

Libor Marčan soutěžil v kategorii Tvorba učebních pomůcek, didaktická technologie a Štěpán Klos v kategorii Informatika.

Všem studentům gratulujeme, děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme mnoho úspěchů v dalších kolech soutěží.

Adéla Cekulová, O6.A

Program divadla Point

30. května v 19 hodin TESTOSTERON (Andrzej Saramonowicz) - VYPRODÁNO

Překlad: Tomáš Svoboda

„To znamená, že ony s náma vyjebávají za to, že se špatně chováme,... my to vůbec nemůžeme ovlivnit, protože nám to poroučí nějaký zsranej hormon ...a nakonec, když ony dostanou trochu toho testosteronu... tak se chovají stejně jak my?“

Sedm chlapů, sedm povah, sedm nátur, sedm rozdílných hladin testosteronu. Avšak jeden stejný cíl. Stejná radost a stejné bolesti. Muži o ženách a také sami o sobě v drsné komedii, která si ani na svatební hostině nebere servítky. Nejhorší na světě jsou prý ženy... a muži.

Hrají: Vítězslav Lužný, Aleš Procházka, Vojtěch Pospíšil, Jakub Krejčí, Lukáš Kameníček, Jan Šprynar a Miroslav Ondra nebo David Kolba

Režie: Jakub Hyndrich

Přístupné od 15 let!

31. května v 19 hodin HOTEL PALERMO

"Všichni občas tak trochu zešílíme!"

Autorské hororové představení divadla Point vzdávajíc poctu nejvýznamnějším dílům tohoto žánru. Inspirováno skutečnou událostí.

Scénář: Soubor divadla Point

Hrají: Lukáš Kameníček, Jakub Hyndrich, Monika Nevrlá, David Krchňavý, Karolína Vejmělková, Marek Musil, Alžběta Formanová

Režie: Štěpán Gajdoš

8. června v 19 hodin - MedArt 2013 v Pointu TESTOSTERON (Andrzej Saramonowicz)

překlad: Tomáš Svoboda

Hrají: Vítězslav Lužný, Aleš Procházka, Vojtěch Pospíšil, Jakub Krejčí, Lukáš Kameníček, Jan Šprynar a Miroslav Ondra nebo David Kolba

Režie: Jakub Hyndrich

Délka představení: 100 min., přestávka

Přístupné od 15 let!

Toto představení je v rámci divadelní přehlídky MEDart a neposkytujeme na něj rezervace.

9. června v 18 hodin - MedArt 2013 v Pointu KOUPAČKA (Clément Michel)

„Já neprovokuju! Jenom mám jedinej tejděn prázdnin za rok a nemám chuť jíst levný klobásy a chlastat nějaký splašky!“

Tři mladé francouzské páry a jedno mimino na letní dovolené. Smích prý prodlužuje život. A komu je horko, ať si rozepne kabát!

Hrají: Karolína Vejmělková, Lukáš Kameníček, Vendula Burgrová, Jakub Hyndrich, Johana Kučerová, Jakub Krejčí Režie: Vojtěch Pospíšil

Délka představení: 50 min.

11. června v 18 hodin - Wolkrův Prostějov 2013 v Pointu, TUCET - Divadlo Dagmar, Karlovy Vary

Neobvyklý divadelní zážitek spojující vyprávění a živou hudbu. Obsah a děj představení se odvíjí od 12 povídek, předurčených kartami, které vytáhnou diváci. Ten kdo cítí, že chce vyslechnout povídku, která má zvlášť pro něho určenou moudrost, zvlášť pro něho určený osobní vzkaz a že její nahodilost není náhodná, ať neváhá a přijde.

Hrají: Vladimír Benderski, Leon Havlíček

Režie: Vladimír Benderski

Délka představení: 50 min

14. června v 17:15 hodin - Wolkrův Prostějov 2013 v Pointu, ACH MAMINKO – ACH TATÍNKU ANEB CHCETE MĚ? - DS Baf, Praha

Délka představení: 15 min.

14. června v 19 hodin - Wolkrův Prostějov 2013 v Pointu, TESTOSTERON – Andrzej Saramonowicz

Překlad: Tomáš Svoboda

„Já ji tak miloval, vzít jsem si ji chtěl... a ona odešla z mého života, jako když vstane z hajzlu.“

Hrají: Vítězslav Lužný, Aleš Procházka, Vojtěch Pospíšil, Jakub Krejčí, Lukáš Kameníček, Jan Šprygar a Miroslav Ondra nebo David Kolba

Režie: Jakub Hyndrich

Délka představení: 100 min., přestávka

Přístupné od 15 let!

Toto představení je v rámci divadelní přehlídky Wolkrův Prostějov a neposkytujeme na něj rezervace.

15. června ve 13:30 hodin - Wolkrův Prostějov 2013 v Pointu, STÁŘÍ NENÍ PRO ZBABĚLCE - Třetí věk, Louny

S humorem až cynickým hovoří o pocitech starých žen, o tom, jak arogantně přijímáme názor, že touha a tělesná láska jsou výsadami mládí. Tématem se mohou posunout hranice vnímání života starých a stárnoucích, může se proměnit zdeformovaný mediální obraz stáří.

Hrají: Helena Hajná, Růžena Horáková, Eva Venclíková, Anna Železná, Anna Šťastná, Zinaida Tyburcová, Věra Rücklová a Renata Vordová nebo Dagmar Bahnerová

Režie: Renata Vordová

Délka představení: 35 min.

Michal Pokorský, 2.A

Rozhovor se Štěpánem Gajdošem

Štěpán Gajdoš je studentem v prvním ročníku na konzervatoři v Brně a již několik let působí v Divadle Point, kde stihl zrežirovat několik her a v některých si i zahrát. Štěpán se také věnuje kouzlení, hraní pohádek pro děti (můžete ho vidět několikrát za měsíc v kavárně Malý Princ v Kascentru), natáčení různých projektů a jako my všichni pointáci už se nemůže dočkat Sobotína a úžasných projektů, které nás tam čekají.

Štěpo, víme o tobě, že studuješ na konzervatoři. Řekni nám, proč ses rozhodl zrovna pro tuto školu?

Prostě jsem se jednou ráno probudil a vyplnil přihlášku. Zní to moc jednoduše? Pravda je taková, že trvalo asi rok, než jsem se úplně rozhodl, kam chci jít, zvítězila konzervatoř!

Co tě na konzervatoři nejvíc baví?

Ty víkendy v Pointu!

Čemu by ses chtěl věnovat po konzervatoři a jaké jsou tvoje plány do budoucna?

Po konzervatoři? Pokud tu školu dostuduju živ a zdrav, tak bych se chtěl věnovat režii, protože to je opravdu věc, která mě baví. Pokud něco nереžíruju, mám abstrák a režíruju aspoň doma, jenže z toho moc nadšení nejsou. Proto teď dělám hned na dvou velkých projektech, z nichž jeden je celovečerní film, který by měl být k vidění na konci října!

Jak ses dostal k hraní v Divadle Point?

To se stalo právě díky tomu, že jsem se rozhodl jít na „konzervu“ a hledal jsem někoho, kdo mě bude připravovat. Jen díky tomu,

že máme kavárnu v Prostějově a že u nás zrovna pracovala Alešova známá, před kterou jsem se s mamkou náhodou bavil o tom, že nutně potřebuji někoho, jsem poznal Aleše a pak se dostal do Pointu. Stačilo by, aby se jedna z těch věcí nestala a já bych tak ztratil podstatnou část života.

Víme, že jsi režíroval hru Hotel Palermo, jak tě napadlo zrovna tohle?

Kdysi mi někdo tvrdil, že nejde udělat horor v divadle, tak jsem se prostě rozhodl, že jeho tvrzení vyvrátím. Potom se mi navíc dostal do rukou novinový článek, který mě natolik zaujal, že jsem se rozhodl vytvořit z něj divadelní hru.

Máš nějakou vtipnou historku ze zkoušení hry?

Vtipných historek je spousta, ale žádná z nich nevyzní dostatečně bez mého osobního komentáře. Pokud budete chtít někdo nějakou slyšet, tak si mě někde odchyťte.

Taky jsi režisérem Velké policejní pohádky, řekni nám něco o tom, jak probíhalo její zkoušení.

Na něco narážíš? Byla to první zkušenost pro nás pro všechny, ale příznejte se, kdo se do Aminy nezamiloval!

Jsi kouzelník a pořádáš představení pro děti v dětské kavárně Planeta malého prince. Líbí se ti práce s dětmi? A jak tě napadlo naučit se kouzlit?

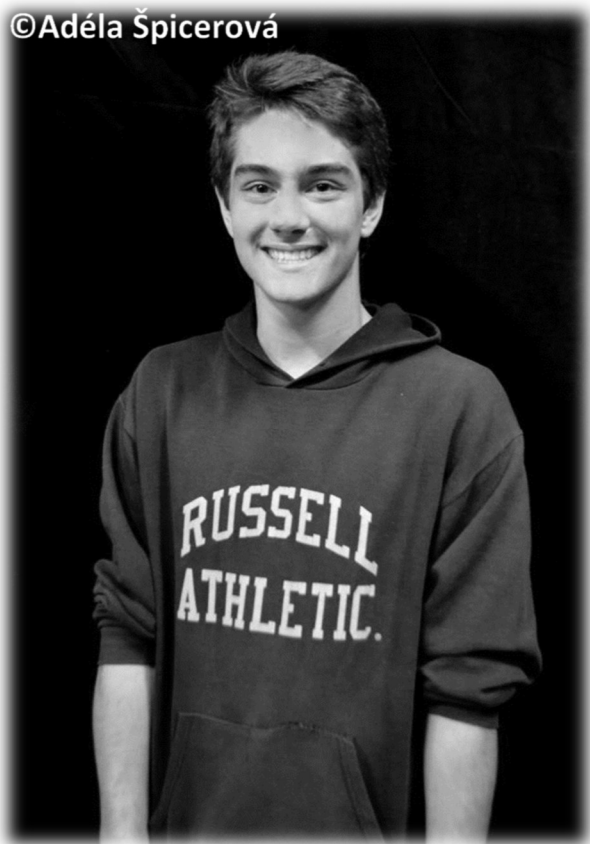
Jo, baví mě to, to jsou jediná, kteří mě, když po nich něco chci, nepošlou do p**ele. A kouzlit jsem se rozhodl, když jsem asi v devíti dostal od babičky malou kouzelnickou sadu. Dokonce budu mít od září kouzelnický kroužek pro všechny věkové kategorie, tak kdyby měl někdo zájem!

Poslední otázka, těšíš se na Sobotín? Máš už vymyšlené nějaké projekty?

Sobotína se nemůžu dočkat, jen jsem trošku zapomněl podat přihlášku, ale už je tam, tak to snad projde. Co se týče projektů, plně pracuji na již zmíněném celovečerním filmu, ale k sobotínským plánům jsem se ještě nedostal. Jsem zastáncem toho, že nejlepší věci z tábora vznikají na místě, nejlépe tak v deset v noci!

Aneta Daněčková, 2.A

©Adéla Špicerová

Velký Šéf je zpět!

Po delší odmlce se na scénu vrátil Velký Šéf. Toto představení je inspirováno dílem Woodyho Allena a texty Richarda Pryora, hrají zde studenti ze souboru Problém divadla Point pod pevnou rukou mladé režisérky Martiny F. Smékalové.

Premiéru mělo v únoru 2012. Hra překročila „domovské“ divadlo Point. Diváci ji mohli například vidět na divadelní přehlídce Valašské Křoví (2012), kde dostala doporučení na Mladou scénu (kam pro velký počet inscenací nebyli vybráni). Domů s prázdnou neodjeli ani z Václavova, kde mimo jiné získali cenu diváků. Z obou zmiňovaných přehlídek si cenu za herecký výkon odvezl David Krchňavý za ztvárnění hlavní role detektiva Franka Müllera.

Tato bláznivá detektivní parodie na věčné rozpory materialistických vědců a věřících filozofů o existenci Boha, se znovu objevila 17. května 2013. Velký Šéf je jedno z představení, které budete moci vidět na festivalu Plumlove, který proběhne 28. 6. – 30. 6. 2013.

Karolína Hynková, O5.A
Vendula Korsová, O6.B

Strike Out

Přichystali jsme si pro vás malou vzpomínku na odpoledne letošního majálesu. Den byl oproti loňskému roku doslova nabitý kapelami a snad každý z nás si přišel na své. Rozhovor jsme připravili s prostějovskou kapelou Strike Out, mezi jejíž členy patří: Filip Prečan, Honza Ošťádal, Vašek Ošťádal a Jirka Drtil.

A právě s Jirkou jsme připravili rozhovor.

Kdy a jak jste se dali dohromady a kdo vymyslel název kapely?

Náš vznik se datuje někdy kolem začátku července, předtím jsme zkoušeli hrát v jiné sestavě, ale to neklapalo, tak jsem někdy kolem začátku letních prázdnin začal hrát s Fíkem (Filip), Vašou, a později se k nám přidal Honza, který nám vyplnil chybějící políčko bicích. A od té doby to jede nota za notou.

Nad názvem kapely jsme si dlouhou dobu lámali hlavu, protože jsme chtěli, aby se název líbil všem, takže to bylo trošku těžší, ale nakonec se to povedlo a nyní kráčíme s názvem Strike Out na našem pomyslném erbu.

Jak bys vaši kapelu stručně popsal?

Popsal bych nás asi jako bandu kluků, pro které je hudba vším a každému z nás svým způsobem změnila život. Poznali jsme díky hudbě spoustu nových skvělých lidí a pro lidi také chceme hrát co nejvíce. Bereme to jako prostředek k určitému sdělení, co v nás je, a proto makáme, nechceme nic ponechat náhodě, chceme hrát a hlavně si užít spoustu srandy!

Kde jste měli první koncert, a jaký to byl pro vás pocit?

Náš úplně první koncert byl nedávno - co by kamenem dohodil, bylo to v místním skvělém klubu Apollo 13, kdy jsme hráli se skotsko-švédsko-anglickou kapelou From the Tracks a taky s Outsider - kluci z Valmezu, kteří se v Prostějově objevili již několikrát. A naše nadšení z tohoto koncertu bylo opravdu velké, měli jsme hroznou radost, jak z návštěvnosti, tak z toho pocitu, že prostě hrajeme pro lidi! Bylo to skvělé.

Váš nejlepší a nejhorší zážitek z koncertu?

Zatím máme jenom ten nejlepší, protože jsme měli jenom jeden koncert, takže nemáme potřebné srovnání. Hehe.

Máte už naplánovaný nějaký další koncert?

Máme, tak teď budeme hrát 10. května na majálesu, pak se ukážeme na Firefestu v Křenůvkách (1. června) a poté budeme hrát zase v Apollu 13, kde odehrajeme Benefiční koncert pro Domov pro opuštěná zvířata v Srbcích. Chceme hrát co nejvíce a rádi bychom se chtěli rozjet i do dalších měst.

Kdo z vás píše texty a kde berete inspiraci?

Texty píšu já a strašně mě to baví, protože tam můžu ukrýt svoje myšlenky, pocity a můžu v nich vyzdvihnout problémy, které nás sužují a které by se měly řešit. Inspiruju se každodenním životem a taky náladami, protože to je velmi ovlivňující faktor hlavně při procesu skládání a samozřejmě dobrá nálada vždy vítězí.

Který song z vaší tvorby je tvůj oblíbený?

Mně se líbí všechny, protože bychom nikdy neskládali to, co by nás nebavilo, ale asi jako úplně nejoblíbenější je píseň Volný, která je pro mě důležitá hlavně textem. Je o tom, jak by se to tu mělo

změnit tak, abychom se všichni cítili lépe. Ale její pravý význam znám jen já a chtěl bych také, aby si v naší tvorbě našli i ostatní kus toho, co je bude tlačit k lepším náladám, výsledkům a lepšímu pocitu ze života.

S kým a kde byste si rádi zahráli?

Řekl bych, že nám to je i docela jedno, hlavně to musí být pro lidi a musí být dobrá nálada. Máme rádi kapely, které to dělají od srdce, ne žádné namyšlené skupiny.

Je něco co bys chtěl vzkázat čtenářům?

No jasně! Ať mají dobrou náladu, chodí na koncerty, podporují hudbu, užívají si léto. Protože až se všichni jednou budeme houpat v domově důchodců na houpacím křesle, tak abychom si měli co vykládat.

Eliška Procházková, O5.A

GEOCACHING

Co to je?

Geocaching je celosvětová hra, která jistým způsobem spojuje turistiku a dobrodružství při hledání „pokladů“.

Co k tomu potřebuji?

K této hře potřebujete: zařízení s GPS a registraci na www.geocaching.com. Také můžete využít nějakou mapu oblasti okolo keše a odhodlání ke zkoumání okolí kolem vás.

O co jde?

V této hře jde o to nacházet keše, což je název pro krabičku minimálně s logbookem (papír, na který zapíšete svůj nickname ve hře). V keši může být také nějaký trackovatelný předmět, který se traduje z jedné keše do druhé, a mnoho jiných překvapení.

Jak začít?

Začal bych nejlehčím typem keší a to je tradiční keš, která v sobě má většinou jen logbook a u které by se neměly plnit žádné úkoly.

Jak vybírat keše?

O každé keše jsou zde poskytnuty základní parametry:

1. TYP

Existuje 16 druhů keší, z toho 12 základních a 4 navíc. Já vám napíši o čtyřech základních, které byste měli znát.

1. Tradiční keš

Obsahuje většinou jen logbook.

Je umístěna na určeném místě.

2. Multi-keš

Skládá se ze dvou částí:

1. Vyluštíte polohu druhé (fyzické) části
2. Fyzická schránka minimálně s logbookem

3. Projekt A.P.E. keš

14 keší umístěno ve spolupráci se společností Fox na podporu filmu Planeta opic. Každá keš představuje fiktivní příběh... (S tímto typem keše jsem se ještě neseťkal a na webu není mnoho informací.)

4. Mystery keš

Abyste mohli najít tuto keš, musíte vyluštít řadu hádanek či kvízů.

2. OBTÍŽNOST

Obtížnosti se dělí na: jednu, jednu a půl, dvě, dvě a půl ... hvězd od nejjednodušší po nejtěžší.

3. VELIKOST

Existuje 6 oficiálních velikostí:

Nano keše jsou podkategorií Micro keší - mají objem menší než 10ml a obsahují pouze malý logbook.

 Micro - Krabička o objemu menším než 100ml. Nejčastěji se můžete setkat s krabičkami od filmů do fotoaparátu. Tyto keše většinou obsahují pouze logbook.

 Small - Objem 100ml nebo větší, ale méně než 1l. Například krabička, do které si dáváš svačinu.

 Regular - Objem 1l nebo větší, ale méně než 20l. Například plastová krabička ve velikosti krabice od bot.

 Large - Objem 20l a více. Například velký plastový kbelík.

 Other - Velikost keše je neznámá.

4. Počet: Nalezení, nenalezení poznámek...

Počty nalezení a nenalezení vám pomohou orientovat se, jak je keš obtížná.

Geocaching hraji a velmi mě baví, tuto aktivitu všem doporučuji.

Daniel Rozehnal, O1.B

GEOCACHING.COM

Your Geo-Name

ČR vs. USA

Tresty ve školách

V tomto čísle vám přinášíme novou sérii článků, ve které se budeme věnovat srovnání České republiky a USA. První článek se týká kázně a trestů ve školách.

Kázeň a tresty v amerických školách

Často jsem se setkávala s názorem, že v amerických školách „se každý učí jen to, co chce, případně potřebuje.“ V České republice tedy panuje dojem, že v americkém školství mají žáci neomezenou svobodu. Ale v USA víme, že obrácená strana mince s názvem svoboda se nazývá zodpovědnost. Ve školství „za velkou louží“ to vypadá ve skutečnosti trochu jinak, než si lidé tady běžně představují. Proto jsem se rozhodla napsat krátký článek z vlastních zkušeností.

Některé problémy s kázní jsou pochopitelně naprosto stejné jako tady, zatímco jiné jsou rozdílné. Za mě bylo typické psaní zpráv na papírcích, které jsme nechali kolovat třídou. Některé texty byly dost vtipné, a když rozesmály více lidí, tak si toho všimla i paní učitelka. Ta nám lístek zabavila, přečetla jej, a pokud to bylo něco špatného, bylo zle. Dnes se místo těchto zpráv asi píšou SMS...

Další trestuhodné činnosti, které se asi dodnes nezměnily a jsou tady také k vidění, jsou klasické pozdní příchody, mluvení tehdy, kdy mají být žáci potichu, sprostá slova nebo chození „za školu“ a pobyt na chodbě nebo na záchodech bez dovolení a další.

Sprostá mluva a plivání se dříve trestaly vymytím pusy mýdlem, ale předpokládám, že to už se teď používat nesmí.

Z těch, o kterých si myslím, že se pravděpodobně využívají dále, patří mezi jinými:

Velmi frekventovaný trest bylo nechávání žáků po škole. Pro mě by to ale trest nebyl, protože já osobně jsem zůstávala po škole dobrovolně, jelikož jsem si ráda s každou paní učitelkou povídala 😊

Další favorit mezi vyučujícími bylo psaní stokrát, že už danou věc nikdy nebudu dělat: „I will not come late to class.“ Kdo se chtěl vyhnout naplánovanému účinku, čili si nechtěl větu zapsat i za uši, mohl napsat nejdříve stokrát „I,“ pak „will,“ a tak dále. Ale nakonec si ani touto metodou žáci nepomohli, tu větu má každý vrytou do paměti do konce života.

Legenda pro moji generaci byla tak zvaná „dunce cap“ (čepice pro blbce). Žák, který měl být potrestán, musel sedět v rohu s čepicí na hlavě, na které bylo napsaného slovo „dunce.“ Za mne se také sedělo v rohu, ale už bez té čepice. Moderní variace tohoto trestu je takzvaný „time out.“ Nedávno se odehrál skandál, kdy učitel zamknul žáka do tmavé místnosti a nechal ho tam příliš dlouho...

Za neomluvenou nepřítomnost v hodině na střední škole, kam jsem chodila já, byl klasický trest práce v kuchyni školní jídelny každý den během oběda na celý měsíc. Ovšemže žák měl právo odmítnout tento trest, ale musel by namísto toho jít před soud pro nezletilé a vysvětlit soudci, proč ho nemá vyloučit ze školy. Většina žáků se bála, že by se před soudem neobhájili, a raději si odpykali trest v kuchyni...

Jeden běžný druh zlobení, který jsem nezažila v USA na střední škole, bylo podvádění při písemce. Ani opisování při testech nezkoušel žádný žák starý dost, aby měl vlastní rozum. Bylo to i proto, že každý chtěl vědět sám pro sebe, co dokáže a co se mu vlastně podařilo naučit, aby věděl, kde má mezery, na co se má soustředit v další snaze se zdokonalit. Samozřejmě, že si žáci

pomáhají, ale tím, že se učí spolu před testem, případně dají vědět chybějícím, o co přišli. Například na jazykové škole (asi by to tady byla vyšší odborná) se stalo, že přítel mé spolužačky podváděl při testu z ruštiny. Ostuda z toho byla tak veliká, že i ona z té školy odešla a žádná jiná škola ho nechtěla přijmout, dokonce jej ani nikdo nechtěl zaměstnat. Protože ten, kdo podvádí ve škole, nemůže být důvěryhodný ani jako zaměstnanec.

Školy jsou ovšem různé a u nás v Kalifornii existovala takzvaná „alternativní škola“ pro žáky slibně inteligentní, kteří potřebovali ke svému rozvoji větší volnost. Většina talentovaných žáků do toho nešla, protože to byl tenkrát experiment, a tak se obávali, že by univerzity nechtěly uznat úspěšné absolvování takového studia.

Jeden experiment, který mně osobně velmi pomohl, bylo rozdělení do skupin na základě úrovně v matematice a angličtině. Po tomto rozdělení jsem v hodinách AJ doučovala slabší spolužáky, zatímco v hodině matematiky jsem se na základě rozřazovacího testu vrátila k učivu, které jsem zvládla, a mohla jsem na těchto základech vybudovat svůj matematický um a pokračovat dále. Za jeden rok jsem dohnala to, co jsem několik let nemohla, protože se učilo na úrovni, ke které mi chybělo to, co jsme měli umět už předtím. Dokonce mi bylo na základě dalšího testu dovoleno jeden rok výuky matematiky přeskočit. To mi velmi zvedlo sebedůvěru. Bohužel se pak ale ukázalo, že jsem to asi dělat neměla, protože jsem učivo bez přípravy špatně zvládala, a tak jsem musela poslední semestr opakovat během letní školy. Důležité ale je, že ke konci střední školy jsem měla patřičnou úroveň.

A co to má společného s kázní a trestem? No, předtím, než mě dali do skupiny, kde jsem měla možnost úspěchu, jsem trávila hodiny matematiky kreslením stromečků a koníčků ☺

Jeden moderní experiment, který mě zaujal, bylo zavedení houpacích křesel do třídy v jedné soukromé americké škole. Údajně to pomáhá proti „roupům“, žáci se lepe soustředí a více se naučí...

A teď mi nezbývá nic jiného, než napsat, abyste byli hodní a nezlobili vyučující. Nebo jste snad zvědaví, zda na vás někdo z nich vyzkouší něco z uvedených „trestů po americku“?

Jessica Jayne Maertin

Kázeň a tresty v českých školách

Největším problémem českých škol bývá udržení kázně a pořádku jak v hodinách, tak o přestávkách a po škole. Dříve se mohlo trestat fyzicky, ovšem teď je to zakázané.

Mluvení v hodinách

Je to jeden z nejčastějších problémů. Když nějaký žák vyrušuje v hodině, je většinou napomenutý a poté, co se i nadále vybavuje, je buď přemístěn, nebo je mu udělené nějaké kázeňské opatření. Učitelé samozřejmě mohou žáka i vykázat ze třídy. Většina učitelů je shovívavá, takže nás vícekrát napomenou, než se uchýlí k trestu. Kdysi jsem zažil i tvrdší trest: hození křídý po hlavě mluvící žákyně.

Nepřipravenost do hodin

Nepřipravenost se řeší buď poznámkou či napomenutím, nebo nějakou značku v podobě tečky, puntíku či čárky, přičemž v momentě určitého počtu teček, puntíků nebo čárek musí student splnit trestný domácí úkol. Může také dostat přímo kázeňský trest. Když žák zapomene domácí úkol, tak si ho musí vždy dodělat a pokud nebude mít sešit, musí si dopsat probírané učivo.

Opisování a taháky

Každého vzrušuje ten pocit, jak se vám rozbuší srdce, když kolem vás projde učitelka a vy se snažíte co nejlépe schovat svůj

tahák. Existuje milion druhů taháků a je jich čím dál více! Proto, aby učitel tahák našel, musí se velmi soustředit na chování studentů, na jejich posunky, kam se dívají, co si podávají, jestli mluví... Taháky a opisování se trestá velmi přísně! Většinou je trestem výsledná známka za písemku 5. Někdy se také uděluje poznámka nebo napomenutí...

Vulgarismus

Vulgarismus se řeší velmi složitě, nemusí se totiž vždy jednat jenom o takzvané „vyklouznutí“, může se také jednat o problém celé osobnosti. Řeší se to tedy již zmíněným a zároveň nejpoužívanějším způsobem: napomenutím nebo poznámkou.

Napomenutí a poznámky jsou podle mě tedy nejpoužívanějším trestem, který většinou pomůže, ale někdy se objeví člověk, který to prostě ignoruje.

Daniel Rozehnal, O1.B

Portál

Kapitola 9: Ještě není konec

Gallis se za pár hodin probral a já jsem mu vylíčil všechno. Od té doby, kdy ho ta obluda omráčila, přes má dobrá léčivá kouzla a výborný blesk, až po tu dobu, kdy jsem uhasil oheň a kdy jsem se o něj „láskyplně“ staral. Pravda je, že jsem si to trochu poupravil k obrazu svému, protože místo abych se o něj staral, jsem se jen klepal strachy a doufal, že je přišera opravdu mrtvá a že se náhodou neprobere. Proto jsem každých pět minut do ní drbl, abych to zkontroloval. Stejně si myslím, že mě Gallis prokoukl. „Takže, teď vytvořím portál, který nás zavede zpět do našeho bytu.“ povídá Gallis. A já se ho zeptám: „Vytváření portálů patří také k léčivé magii?“ „Ne, ale jelikož jsem vznešený elf, tak mám šanci naučit se od elfského mistra jednu z magií, kterou ovládá jen hrstka vyvolených elfů. Jmenuje se Mystická magie.“

Gallis odříkával složitá slova, která bych ani nedokázal vyslovit, a začínalo se mi zdát, že vzduch začíná ztrácet kyslík a věci kolem postrádají barvu. Jakmile se přestanu dívat kolem, uvidím portál podobný černé díře. Gallis mi vysvětlí, že to je poupravená černá díra, která se jako normální černé díry ve vesmíru snaží pohltit vše kolem, ale tato je slabší, a proto se mi zdá, že nemůžu dýchat a vidím černobíle. Vstoupíme do něj a mně to vyrazí dech. Poté se vynoříme, ale ne u Gallise doma, nýbrž v nějakém hradě. Nebyl by to až takový problém, spíš nás překvapilo, že tam stojí muž s temnou hůlkou a právě po nás vystřelil blesk tmavý jako samotná temnota.

Kapitola 10: Můj poslední souboj

Zaútočili jsme na toho muže, je ale dost silný. I když na něj útočím z boku, pořád nás zvládá. Bojujeme už asi hodinu a mě začíná docházet energie. Ten muž snad zvládá všechny různé magie, včetně Mystické, takže asi bude patřit k elfům. Hází po nás kusy kamene, posílá ohnivé a ledové koule, temné blesky a mnoho dalšího. Oba bojujeme dál a dál a nepřítel také. Na jeho straně je veškerá magie a na naší menší početní převaha, hbitost a vytrénovaná léčivá magie. Ta Gallisovi ale moc nepomohla, protože nepřítel seslal zvláštní kouzlo, které ho omráčilo. Měl jsem jen dvě možnosti: Buď uteču jako zbabělec a nechám Gallise tomu muži na milost či nemilost, anebo budu až do posledního dechu bojovat a zemřu jako hrdina. Neměl jsem moc šancí na rozmyšlení, a navíc se na mě nepřítel navlil jako balvan, proto jsem neměl čas na útěk a bojoval jsem. A skoro hned jsem vypálil blesk na muže a on zase na mě. Blesky se spojily. Schylovalo se k mým posledním okamžikům...

Jan Pácl, O1.A

Redakce

Aneta Daněčková

Míchal Pokorský

Adéla Cekulová

Vendula Korsová

Adéla Navarová

Jan Pácl

Daniel Rozehnal

Eliška Procházková